

Franse regering remt invoer van haring!

Onder deze titel werd in het nummer van 18/9 II. een artikel gepubliceerd, in verband met de door de Franse regering voorgenomen maatregel, de invoer van haring te onderwerpen aan een bepaalde minimum invoerprijs. Reeds vele jaren ondervinden we dat grote hoeveelheden haring aan bijzonder lage prijzen in België ingevoerd worden, zodat somtijds wel eens gemeend wordt dat zulks onze markttoestand verstoort en ongunstige invloed uitoefent op diverse terreinen. Rederscentrale heeft daarom deze aangelegenheid nader onderzocht en hierna volgen de resultaten waartoe we objectief hebben moeten besluiten.

1. WAAROVER GAAT HET JUIST?

De Franse regering heeft de E.E.G.-kommissie en de partners medegedeeld dat de invoer van haring vanuit de partnerlanden aan een minimumprijs zal onderworpen worden.

De Franse regering argumenteert dit vooruitzicht door aan te tonen dat de markt door al te grote invoeren aan bijzonder lage prijzen verstoord wordt en dat daardoor het financieel evenwicht van de Franse visbedrijven in gevaar wordt gebracht.

Hieraan wordt toegevoegd dat het stelsel eveneens voor «bepaalde vissoorten» overwogen wordt.

2. IS EEN DERGELIJKE REGELING TOT STAND TE BRENGEN?

Zowel op wettelijk als internationaal plan kan een dergelijk stelsel tot stand gebracht worden.

Ook België zou dus een gelijkaardig systeem t.a.v. de andere E.E.G.-partnerlanden kunnen invoeren, steunend op art. 44 van het verdrag van Rome, dat stipuleert:

1. Tijdens de overgangperiode is het, voor zover de geleidelijke opheffing van de douanerechten en van de kwantitatieve beperkingen tussen de Lid-Staten kan leiden tot zodanige prijzen dat de in artikel 39 vastgestelde doeleinden in gevaar worden gebracht, aan elke Lid-Staat geoorloofd voor bepaalde produkten, op niet diskriminerende wijze en ter vervanging van de kontingenten, in diër voege dat de in art. 45, lid 2, bedoelde uitbreiding van de omvang van het handelsverkeer niet wordt belemmerd, een stelsel van minimumprijzen toe te passen beneden welke de invoer:
 - hetzij tijdelijk kan worden geschorst of verminderd;
 - hetzij kan worden onderworpen aan de voorwaarde dat die invoer plaatsvindt tegen een hogere prijs dan de voor het betrokken produkt vastgestelde minimumprijzen.

In het tweede geval worden de minimumprijzen vastgesteld exclusief de douanerechten.

2. De minimumprijzen mogen geen vermindering van het tussen de Lid-Staten bij de inwerkingtreding van dit Verdrag bestaande handelsverkeer tot gevolg hebben, noch een beletsel vormen voor een geleidelijke uitbreiding van dit handelsverkeer. De minimumprijzen mogen niet zodanig worden toegepast, dat zij een beletsel vormen voor de ontwikkeling van een natuurlijke preferentie tussen de Lid-Staten.
3. Zodra dit Verdrag in werking is getreden, stelt de Raad op voorstel van de Commissie objectieve criteria vast voor de totstandkoming van stelsels van minimumprijzen en voor de vaststelling van deze prijzen. Deze criteria houden met name rekening met de gemiddelde nationale kostprijzen in de Lid-Staat welke de minimumprijs toepast, met de positie der verschillende ondernemingen ten opzichte van die gemiddelde kostprijzen, alsook met de noodzaak zowel de geleidelijke verbetering van de bedrijfsvoering in de landbouw als de noodzakelijke aanpassing en specialisatie binnen de gemeenschappelijke markt te bevorderen. De Commissie stelt eveneens een procedure voor ter herziening dezer criteria ten einde rekening te houden met de technische vooruitgang en deze te bespoedigen, alsook om binnen de gemeenschappelijke markt de prijzen geleidelijk nader tot elkaar te brengen. Bedoelde criteria alsmede de herzieningsprocedure moeten in de loop van de eerste drie jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag door de Raad met eenparigheid van stemmen worden vastgesteld.
4. Tot het tijdstip waarop het besluit van de Raad van kracht wordt, kunnen de Lid-Staten de minimumprijzen vaststellen mits deze tevoren ter kennis te brengen van de Commissie en van de overige Lid-Staten, ten einde hun gelegenheid te geven om hun opmerkingen te maken. Zodra de Raad zijn besluit heeft genomen, worden de minimumprijzen door de Lid-Staten vastgesteld op de grondslag van de overeenkomstig bovenstaande bepalingen vastgestelde criteria. Op voorstel van de Commissie kan de Raad de door de Lid-Staten genomen besluiten met gekwalificeerde meerderheid van stemmen herzien indien zijn niet aan de aldus omschreven criteria voldoen.
5. Ingeval het voor bepaalde produkten niet mogelijk is geweest de bovengenoemde objectieve criteria vast te stellen, kan de Raad vanaf het begin der derde etappe met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie de op deze produkten toegepaste minimumprijzen wijzigen.
6. Aan het einde van de overgangperiode wordt van de dan nog bestaande minimumprijzen een overzicht samengesteld. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met een meerderheid van negen stemmen,

AANVOER EN INVOER VAN HARING, 1959-1963

	Aanvoer			Invoer-totaal			waarvan					
	T	1.000 F	F/kg	T	1.000 F	F/kg	Nederland		West-Duitsland		Denemarken	
							T	1.000 F	T	1.000 F	T	1.000 F
1959	3.120	15.540	4,98	7.448	48.526	6,51	5.472	36.625	378	2.493	374	2.420
1960	3.694	15.387	4,16	7.297	46.100	6,32	5.623	36.403	136	997	256	1.700
1961	3.275	13.448	4,11	8.605	53.016	6,16	5.668	34.641	360	2.132	327	2.360
1962	1.366	11.854	8,68	10.167	85.442	8,40	6.342	56.401	154	1.184	1.868	15.028
1963	1.836	8.709	4,75	10.487	68.250	6,51	7.104	46.533	173	1.178	1.730	10.920

AANVOER EN INVOER VAN SPROT, 1959-1960

	Aanvoer			Invoer								
	T	1.000 F	F/kg	T	1.000 F	F/kg	Totaal		West-Duitsland		Denemarken	
							ww. Nederland	1.000 F	T	1.000 F	T	1.000 F
1959	1.166	5.006	4,29	917	5.694	6,21	861	5.295	48	307	—	—
1960	507	3.073	6,06	853	5.580	6,54	826	5.369	23	174	—	12
1961	435	2.850	6,55	1.219	7.400	6,07	1.036	6.456	183	944	—	—
1962	796	3.474	4,36	1.071	5.786	5,40	1.068	5.736	3	23	1	27
1963	1.899	6.431	3,37	805	4.393	5,45	744	3.747	—	—	14	205

gewogen als in de eerste alinea van art. 148, lid 2, is bepaald, de regeling vast die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet worden toegepast.

Een dergelijke beslissing dient vooraf aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten medegedeeld, welke eventueel opmerkingen kunnen maken. Voor wat de hoogte van de minimumprijzen betreft, gelden de gemiddelde nationale kostprijzen in de betrokken staat. In dit verband bestaan van de zeevisserij nog geen objectieve criteria, zodat ze in de praktijk door de nationale instanties kunnen vastgesteld worden. Wanneer er opvangprijzen bestaan, mogen de minimum-invoerprijzen niet hoger liggen dan deze opvangprijzen.

Tenslotte kan een dergelijke maatregel slechts ingeroepen worden, wanneer werkelijk marktstoornissen vastgesteld worden.

3. IS EEN DERGELIJKE REGELING VOOR BELGIE NOODZAKELIJK ?

Op het eerste zicht zou men geneigd zijn van te zeggen: JA.

Bij nader ontleding komt men eerder tot een negatieve konklusie. De opportuniteit van een dergelijke maatregel is niet zo snel bepaald.

Immers, de toestand nopens de invoer van haring in Frankrijk is gans verschillend van de toestand welke zich in ons land voordoet. De franse behoeften worden nog praktisch gedekt door de eigen aanvoer en niet-tegenstaande nemen de invoeren toe. Het is nu juist om de eigen aanvoeren te beschermen, marktinstortingen te voorkomen, dat men in Frankrijk tot dergelijke beschermingsmaatregelen overgegaan is.

Een dergelijke toestand heerst bij ons in feite niet. Wat ook de reden weze, de aanvoer van haring in onze belgische havens is de laatste jaren dermate teruggelopen en zo miniem, dat slechts een zeer klein gedeelte van de behoefte door eigen aanvoer gedekt wordt.

In dergelijk geval is een beschermingsmaatregel zoals hier bedoeld wordt niet verantwoord en ondoelmatig.

Tenslotte mag ook niet uit het oog verloren worden dat zeer snel een bepaald systeem zou uitgevonden worden om deze regeling te omschrijven, zodat de maatregel zijn doeltreffendheid zou missen (o.a. afleveren van kredietnota's, enz.).

Voor sprot zou de ganse aangelegenheid vanuit een andere hoek kunnen beschouwd worden, daar er meer evenwicht is tussen aanvoer en behoefte. We moeten echter vaststellen, aan de hand van de gemiddelde invoerprijzen van sprot, dat deze niet van aard zijn om een dergelijke beschermingsmaatregel te verrechtvaardigen.

Hierna volgt nu enig cijfermateriaal, ons door de Bedrijfsraad voor de Zeevisserij overgemaakt in verband met aanvoer en invoer van haring en sprot in de loop van de laatste jaren. (Zie tabellen hierbij.)

Niettegenstaande wat voorafgaat, hebben we toch het betrokken departement verzocht deze probleemstelling te onderzoeken.

J. VAN BROUCK,

Sekretaris.

De politiek EN de politiekers

Hoe weinig Victor Depaepe ook in de pap te brokkelen heeft als het er op aan komt werkelijk iets konkreets te verwezenlijken, toch vindt hij altijd een of ander middel om in de belangstelling te komen en om van zich te doen spreken. Nu opnieuw met het geval Fernand Vandamme, volksvertegenwoordiger in het Brugse.

Victor werd van liberaal, socialist, en als socialist geraakte hij in de gemeenteraad; maar omdat Kamiel Huysmans, de meer dan 90-jarige deken van de socialistische partij, gezegd heeft dat Victor een halve gare is met zijn stunts voor het visserij-privilegie, heeft Victor adieu en merci gezegd tot de socialisten en heeft een nieuwe partij gezocht en gevonden: de Centrumpartij van schepen Vanden Broele.

Burgemeester Vandamme en zoon Fernand zijn bang van deze Centrumpartij, zegt Victor en zij zijn voornamelijk bang omdat Victor kandidaat is op deze Centrumlijst.

Wat is er daar allemaal leugen in en waar ligt de waarheid? Victor beweert, of zijn lijststaanvoerder Vanden Broele beweert, dat Fernand Vandamme bij Victor is geweest met allerlei mooie voorstellingen (Victor zou zelfs mijnmeester worden te Zeebrugge) als Victor zich wilde afscheuren van de Centrumpartij om zich kandidaat te stellen op de C.V.P.-lijst.

Fernand Vandamme is in een heilige koleire geschoten en heeft een aanklacht neergelegd tegen advocaat Vanden Broele, terwijl Victor — zoals hij dat zo graag doet — een perskonferentie heeft gehouden. Op deze perskonferentie heeft Victor gezegd dat Fernand Vandamme hem nooit oneerlijke voorstellen heeft gedaan, maar het is tevens toch gebleken dat Fernand Vandamme meerdere malen een bezoek heeft gebracht aan Victor. Gedurende deze bezoeken hebben Fernand Vandamme en Victor Depaepe waarschijnlijk gesproken over het mooie weer en er hun verwondering over uitgedrukt, dat we in september nog geen kolen nodig hebben!

Men beweert vaak dat de politiek een rotzooi is, maar ik geloof dat veel politiekers zelf een nog veel groter rotzooi zijn. Men mag natuurlijk niet veralgemenen en men moet toegeven dat er bij iedere kiezing mensen in de politiek komen zoals er destijds martelaren in de arena kwamen: vol overtuiging, met goede bedoelingen en met de hoop dat hun voorbeeld bepaalde verkeerde toestanden zal kunnen rechtzetten.

Over hen, die dit voor de eerste keer wagen, wil ik hier wel enkele persoonlijke beschouwingen geven. En niemand zal het mij, noch «Het Visserijblad» kunnen ten kwade duiden, al we een lans willen breken voor mensen uit de middenstand; voor mensen uit de visserij die zich zullen trachten te verzetten tegen de vaak al te dictatoriale eisen van de syndikaten.

LEOPOLD DEPAEPE stelt zich voor bij de liberalen. Normaal krijgt een zoon de erfenis van zijn vader, maar ik geloof dat hier de zaak omgekeerd zal liggen en dat Pol Depaepe zal erven wat zoon Victor zo kwistig heeft rondgestrooid. Pol zal, vrees ik, een deel moeten dragen van het kruis dat Victor zo nutteloos gans België door heeft gesleurd; temeer daar het

schijnt dat Leopold Depaepe zich teruggetrokken heeft uit de visgroothandel D.D.Co en dus eigenlijk met de visserij niets meer te maken heeft. Het ware anders wel een klucht, want in de vishandel Dezutter-Depaepe & Co (D.D.Co) werkt de zoon van Max Dezutter: MANU DEZUTTER, en Manu wordt een rechtstreekse konkurrent van Pol gezien Manu Dezutter zich voorstelt op de lijst van de C.V.P.

Ik vraag me af voor wie het personeel van D.D.Co thans moet stemmen, voor Pol of voor Manu. Manu is echter nog zeer jong en hij stond als student bekend als een revolutionair; er werd vroeger zelfs gezegd dat hij zich zou voorstellen op een scheurlijst omdat hij zich niet kon akkoord verklaren met bepaalde praktijken van het C.V.P.-bestuur. Dat hij zich nu wél kan akkoord verklaren, komt misschien omdat hij nog geen ras-echt politiek is, omdat hij het nog altijd goed meent of omdat hij misschien een steun hoopt te vinden bij een andere niet-politiek op dezelfde lijst: EUGÈNE VLIETINCK.

Eugène kennen we allemaal, en we mogen hem nu benijden of bewonderen, noodgedwongen zal men toch moeten toegeven dat Eugène zich in de visserijmiddens een naam heeft verworven die hij niet alleen verdient, maar die hij waardig is gebleken.

Toen we hoorden dat Eugène zich kandidaat zou stellen, was onze eerste gedachte: Eugène heeft zich laten vangen aan de mooie woorden van de beroepspolitiekers; hij moet de strooien man worden voor een visserijprogramma.

Maar toen we toevallig even achter de schermen hebben kunnen kijken en wanneer wij eveneens hebben mogen vaststellen dat zeer veel mensen en dat ook hogere instanties bij Eugène Vlietinck hun licht komen opsteken, toen hebben we begrepen dat Eugène nooit een écht politiek zal zijn en dat politieke partijen voor hem van ondergeschikt belang zijn, want dat hij eerst en vooral reder is en als dusdanig aan niets anders denkt en niets anders beoogt dan de verdere evolutie van de visserij. Wij persoonlijk zijn overtuigd dat Eugène Vlietinck met geen enkele andere bedoeling naar de verkiezingen gaat dan in de overtuiging als gekozen, iets daadwerkelijks te kunnen presteren voor ons visserijbedrijf.

Een zelfde bedoeling zouden we ook DANIEL VANRYCKEGEM toeschrijven, die zich als reder en vishandelaar voorstelt op de lijst van de Centrumpartij, als we niet wisten dat Daniël niet de minste politieke ambities heeft en zich uitsluitend kandidaat stelt uit zinn voor solidariteit en als dusdanig onbetwistbaar de moed heeft om te getuigen dat de middenstand het gist is van onze samenleving, de grote noodzaak en het éne wapen om de kommunistische bedoelingen van de syndikaten tegen te werken.

Volgt dan nog CAMIEL VANTORRE, te Heist beter gekend onder de naam Fox! 25 jaar onafgebroken in de gemeenteraad, sinds zijn elf jaar op de schuit. Fox voer 41 jaar op zee en dit in dienst van 4 reders... (hoe is dat mogelijk!). Eenmaal aan wal vergat hij de troebelen die de reis met zich gebracht had en ging zich inmengen in allerlei verenigingen. Eenmaal leidde zijn weg zelfs tot in Brussel met als doel: verbetering brengen in de visserij. Wie immers kende beter de noden van het vissersvolk dan de Fox. In al die jaren hebben zijn medevissers hem elke keer terug naar het stadhuis gevoerd. De vraag stelt zich: is Camiel Vantorre een echt politiek? Het antwoord geven we langs een andere vraag: kan een visser een politiek zijn?

Toch beweren we dat Fox toch kan kefferen als het om visserijbelangen gaat.

Ik heb minder gezift dan dat ik het voornemen had, maar ik zal de kat uit de boom kijken om NA de verkiezingen des te beter (en gemakkelijker) te kunnen zijn.

DE MUGGEZIFTER.